

“El problema no és RTVV, sinó el PP”

Amb 1.800 treballadors, un deute de 1.200 milions d'euros, RTVV ha esdevingut un ens mastodòntic. Teniu cap proposta alternativa a la presentada pel govern valencià per a reestructurar RTVV?

—El consell planteja tota aquesta qüestió segons que li convé i ignorant absolutament la resta de grups i tots aquells que suposadament hi tenim alguna cosa a dir. El president Alberto Fabra va dir que calia reestructurar RTVV amb criteris d'eficiència i estalvi. Si eixa voluntat és certa, de primer ha de facilitar tota la informació, ensenyar-nos l'informe d'auditoria que va fer Price Waterhouse Cooper, que fa temps que demanem i que no ens volen mostrar. I a partir d'ací obrim un debat sobre RTVV i el model de televisió que volem. Jo ja vaig deixar clar ahir [durant la reunió del consell d'administració de RTVV] que no es podia aprovar el plec per a les mesures laborals sense disposar ni tan sols d'un informe de diagnòstic o de prospectiva.

Al remat, però, la cosa essencial és que no es tracta d'una qüestió tècnica, com ens volen fer entendre, sinó política. Perquè la qüestió prèvia que cal plantejar-se és quina televisió volem fer?, quin servei volem donar? I a partir d'aquí, tot tenint un model clar, cal decidir quanta gent es necessita.

—Però quina és la vostra posició respecte a la qüestió més polèmica que ara per ara hi ha sobre la taula, que és un ERO per a fer fora un miler dels 1.800 treballadors de l'ens?

—Com que les coses no s'han abordat de la manera que calia, ara es troben amb una mena de forat negre, una plantilla sobredimensionada, duplicada, de la qual ells mateixos són responsables. El que hi ha a RTVV és una plantilla plena de càrrecs intermedis posats per lliure designació, que són manifestament incompetents, que no han passat cap oposició i que no únicament no saben treballar, sinó que no deixen treballar, perquè es dediquen a fer de comissaris polítics. A RTVV hi



PRATS I CAMPS

La Generalitat Valenciana vol passar les tises per RTVV. La setmana passada va anunciar la intenció de presentar un ERO que preveu de fer fora 1.000 treballadors dels 1.800 de què disposa aquest ens, que s'ha convertit en l'eina de propaganda del Partit Popular. En parlem amb Rafael Xambó, sociòleg expert en comunicació i membre del consell d'administració, en representació de Compromís.

ha centenars de recomanats, famílies senceres que responen a l'estructura clientelar del PP. Són la gent que ha consolidat lleialtats, complicitats, silencis... En definitiva, formen part de l'*Omeria* que regna a RTVV. És entre aquesta gent que cal fer una esclerida forta. Totes eixes persones les poden despatxar demà mateix i no passarà res. El departament de recursos humans sap perfectament de qui es tracta i no caldria contractar cap empresa externa, com volen ara.

—**Els sindicats han dit que a RTVV “no hi sobra cap treballador”. Hi esteu d'acord?**

—Jo comprenc que els sindicats han de fer eixe discurs. I estic d'acord que “no hi sobra cap treballador”, si és que no considerem com a treballadors tots els recomanats que no treballen. Ara bé, crec que amb eixa mena de declaracions s'equivoquen i haurien de jugar més a les clares sense fer demagògia. A RTVV sí que hi sobra gent, perquè el PP ha unflat la plantilla.

—**En contra de la vostra proposta, és molt possible que els primers a qui afecte l'ERO siguin els periodistes que van entrar a RTVV durant la primera etapa i que ara tenen uns cinquanta anys.**

—El problema que tenen els gestors de RTVV és que quan decideixen de despatxar gent miren quant s'estalvien, però passen per alt què hi perden en capacitat i en qualitat. No és igual un periodista de cinquanta anys que en fa vint que treballa a la casa que una persona acabada d'eixir del CEU [Universitat Cardenal Herrera-CEU], de 25 anys.

El meu criteri és molt clar: qui s'ha de quedar és la plantilla que ha fet oposicions. Després, si han aparegut funcions noves a conseqüència de la digitalització i el canvi tecnològic, s'hi incorpora gent competent que ja hi treballo o es reciclen treballadors que fa anys que han estat desplaçats. Jo crec que al remat caldria quedar-se amb una plantilla de 1.000 treballadors per a respondre a les necessitats que té avui dia un conglomerat comunicatiu públic. I, finalment, cal garantir que els treballadors tinguin absoluta llibertat i autonomia per a desenvolupar la seua feina.

—**RTVV ha arribat a un nivell molt alt de degradació i fa temps que**

molta gent vam renunciar a informar-nos, entretenir-nos i formar-nos a través d'aquest canal. Arribats en aquest punt i vist que les possibilitats de canvi de model són mínimes, molts han optat per desentendre-se'n. El discurs de “que ho rebenten tot” és molt estès, tant entre gent de dreta com d'esquerra.

—Eixe és el discurs del Partit Popular, que molta gent ha interioritzat. Però cal mirar-se les coses amb perspectiva: independentment de què ha fet el PP amb RTVV, els valencians necessitem un servei públic de ràdio i televisió. Si no tenim això, la nostra autonomia és una broma. A voltes perdem de vista que RTVV ha d'aspirar a ser un instrument de participació de la ciutadania, d'informació, de formació d'opinió i de llibertat d'expressió. Cal que siga una eina a favor de la cohesió social i territorial del País Valencià. Ens cal una opinió pública viva i crítica i un sector públic de la informació, entreteniment i ficció hi és vital.

—**Mentre el PP siga al govern podem tenir aquest model ideal de què parlem? Hi ha molta gent que aprecia els mitjans públics, però que s'ha cansat d'esperar un canvi.**

—Siga com siga, hem de defensar el principi d'una RTVV pública, de qualitat i en valencià. I mentre hi haja el PP hem de treballar per a desmuntar la seua estratègia per a desqualificar-la i usar-la d'acord amb els seus interessos. Si ara la liquiden i la regalen a un grup de comunicació, quants esforços hi haurem perdut els valencians? Nosaltres defensem que algun dia les coses poden ser diferents... El problema no és RTVV. El problema és el PP. Ara per ara, tothom parla de l'expedient de regulació d'ocupació, de quants periodistes estan sense fer res a Canal 9... Però, si es tracta de diners, no seria més interessant d'auditar els comptes de l'etapa de Pedro García [ex-director general de RTVV, implicat en la trama *Gürtel*]? No hem de perdre de vista que a RTVV hi ha hagut un saqueig continu del PP. Els diners s'hi han gastat alegrement i no s'hi han gastat a fer televisió.

—**Abans de fer públics els plans per a reformar RTVV, el Consell va donar via lliure a una llei que reforma la llei de creació de RTVV. S'hi preveu que el director general siga**

Dues dècades de deficiències

Durant els 23 anys d'història, la Radiotelevisió Valenciana (RTVV) ha anat encadenant despropòsits rere despropòsits fins a convertir-se en l'ens somort que és avui dia. El conglomerat comunicatiu disposa de 1.800 treballadors i acumula un deute de 1.200 milions d'euros, de resultes d'anys d'una política de balafiament de recursos que ha consistit a comprar productes a empreses externes amigues; pagar drets de retransmissió d'espais esportius desproporcionats; engrossir la plantilla a base de contractar gent afí; i externalitzar serveis que es podien fer a la casa. El resultat és que, com ha reconegut la Sindicatura de Comptes, Canal 9 i Ràdio 9 es troben ara per ara en un dels supòsits de dissolució previstos a l'article 260 de la llei de societats anònimes.

Fins a arribar en aquest punt, han passat dues dècades en què els consecutius responsables de la Generalitat van voler posar sota el seu control, amb més o menys desvergonyiment, aquest canal de comunicació. Fou durant l'etapa Lerma, cal no oblidar-ho, que s'elaborà la famosa llista de 543 paraules que cap redactor de la casa no podia pronunciar perquè sonaven massa catalanòfiles, no fora cas que algun votant d'Unió Valenciana desertara de l'antena pública. Després vingué l'etapa del PP, en què el control sobre els continguts dels informatius i de la programació acabà naturalitzant-se. “Jo vinc a treballar per a Zaplana”, contenen que va dir en petit comitè Genoveva Reig, quan era directora de Canal 9, a l'etapa de Zaplana; fou ella que va obrir les portes a les empreses àudio-visuals madrilenyes. L'època de Camps no féu sinó perfeccionar el funcionament de l'engranatge que havia dissenyat el de Cartagena.

nomenat per dos terços de les Corts. A primer colp d'ull, és un avanç.

—En absolut. La llei diu, efectivament, que el director general ha de ser elegit, en primera volta, per dos terços de les Corts. Però si no obté el vist-i-plau pot ser triat per majoria absoluta en segona volta, amb la qual cosa, de nou, el nomenament cauria en mans del PP. Així doncs, la reforma de la llei no comporta cap avanç. Caldria incloure-hi, per exemple, que el director general no només fora una persona qualificada, sinó que a més a més fora un bon coneixedor de la realitat valenciana. Perquè darrerament els qui han dirigit RTVV han estat paracaigudistes que no saben ni què és la fira de Cocentaina.

Cal una llei per a garantir l'autonomia dels periodistes i per a impedir que el partit del govern intervinga directament en la programació i la informació. La ràdio i la televisió pública han de fer-se pensant en la societat valenciana i no per a agradar a Presidència.

—Us havien consultat res, als membres del consell d'administració sobre la llei?

—No, en absolut. El tarannà suposadament transparent que s'atribueix a Alberto Fabra no s'ha notat gens al consell de radiotelevisió valenciana. En el cas de l'ERO ens han passat per damunt, i igualment amb la llei de reforma. I tampoc no ens han passat l'informe d'auditoria de Price Waterhouse Cooper que radiografia la situació de RTVV i que fa temps que reclamem.

—Si no us passen els informes ni us consulten les lleis que afecten l'ens, per què no abandona el consell d'administració, Compromís? Romandre-hi legítima la institució i el seu *modus operandi*...

—És una cosa que he pensat moltes vegades i que fins i tot en algun moment vaig defensar. Ara, és cert que sabem poquet pel fet d'estar aquí dins, però què en sabríem si ni tan sols no hi fórem? Quina legitimitat tindria jo per a dir segons quines coses? Crec que la nostra presència pot aportar-hi una miqueta de llum.

—Què passarà si la llei que ha presentat el Consell s'aprova en els termes actuals? Pot agreujar encara més la situació i empitjorar la qualitat de RTVV?



PRATS I CAMPS

“A RTVV hi ha centenars de recomanats, famílies senceres que responen a l'estructura clientelar del Partit Popular”

—Sí, si s'aprova en els termes que ells proposen faran com ells voldran. A més a més, amb la nova llei, correm el risc que la presència del valencià es redueca encara més. Amb el nou text, hi ha la possibilitat que es considere només servei públic els informatius, de manera que passaria a ser l'únic que es faria en valencià, perquè la resta de la programació serà repartida entre grups de comunicació que, de segur, ho faran en castellà. Així doncs, desapareixeran els poquets programes d'entreteniment que ara per ara es fan en valencià, com ara *L'alqueria Blanca*, *Trau la llengua*, *Senyor retor*... En un context comunicatiu com el nostre, la ficció i la indústria àudio-visual en valencià només reeixirà si hi ha una aposta des del sector públic. Amb els vímets que ara posem, però, mai podrà existir un *Pa Negre* en valencià. Al remat, els únics productes que veurem seran els que produiran Antena 3, el Mundo TV...

—El fenomen de l'*Alqueria Blanca*, amb tots els peròs que s'hi vulguen posar, és ben interessant. Amb unes audiències que l'han situat com el programa líder en la seua franja horària, ha demostrat als gestors de l'ens que es pot fer ficció en la nos-

tra llengua i que l'espectador respon positivament, que és, al remat, allò que persegueix qualsevol televisió.

—L'*Alqueria Blanca* és la prova més evident de com de malament ho ha fet TVV. Quan es va crear RTVV, en l'àmbit de la sociologia de la comunicació ja es deia que les televisions que més futur tenien eren les que feien programació de proximitat. És el que fa TV3, amb una ficció pròpia que recrea la seua història, la seua realitat... Al País Valencià, en canvi, RTVV ha renunciat durant molt de temps a fer ficció, però quan s'ha fet ha tingut èxit. Efectivament, s'hi poden posar molt peròs: el “buenismo”, la manera com es presenta el franquisme, l'absència dels conflictes socials... però en essència demostra que l'audiència respon a una ficció feta en valencià. Se n'adonen ara, quan fa temps que compren productes en castellà, que copien formats que en són aliens, que fan tertúlies que són una còpia del *Gato al agua*. No s'adonen que apostant per eixa via tenen tota la competència de tots els canals de TDT que ells mateixos van donar als seus amics de Madrid.

Violeta Tena